

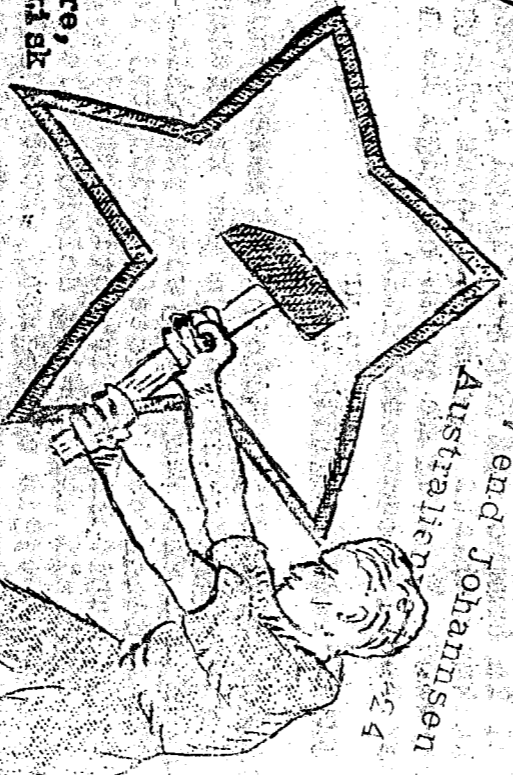
# LA PERMANENTE REVOLUCION

ORGANO  
POR LA PROPAGANDA  
DE LA BOLSEVISMIA-  
LENINISMA

KVARA  
INTERNACIONAL  
INTER-ESPERANTISTOJ.

PRESO KAJ RESPONDU  
ANONIMAS, ARGE, KJELSB, RODOVRE,  
NYKOLMERS 18, Tryk Socialistisk  
Arbejderudvald, København, F.

PREZO  
Kvarter 0,20 den.kr. Abono per unu  
& marto 0,60 den.kr. ktp. en. egalval.  
Ni akceptu akceptas int. post. resp. kup.



Stend Johansson  
Australien

EDITO - REDAKTO - ADMINISTR.  
Propaganda Komitato de la 1-a Internac.  
por Propaganda la bolsevisma-lenin.  
ismon inter esperantistoj. Adreso:  
NYPKANTY DEP. de LA V. A. V. D., DUNA O, KOP-  
enhego Vj. Dzerzinskij.

LA UNVA INTERNACIO DONTS AL NI LA PROGRAMON  
LA 2GA INTERNACIO VIGIGIS LA AMASOJN  
LA 3GA INTERNACIO DONTS EKZEMPIO DE KORAGA UNTERPRETECO  
LA 4GA INTERNACIO PLURUMI LA MANDREVOJIGION  
24

PROLETARJOJ CIUTLANDAJ UNUIGU!

LA PENNSYLVANIA DE LA LABORISTA PARTIO EN USONO (WPUS)  
105 N. 7th St. PHILA. PA. REV. 1935

PROLOGO

Je la dua de decembro de 1934 unuiĝis la amerika komunista ligo k. Laborista partio de Ameriko al la nova "Laborista partio de Usono". La unuiĝon antaŭis plurmonata profunda k ambapartia diskutado kies fino esprimiĝis en la jena principdeklaro. Simila evoluo okazis en Nederlando.

LA PRINCIPDEKLARO DE LA LABORISTA PARTIO EN USONO.

PRINCIPDEKLARO DE L.P.U.

akceptitĝ je la unuiĝpartikongreso je la dua de decembro de 1934. La amerika komunista ligo k la laborista partio de usono interkonsentis formi fundamente de la jena principdeklaro la laboristan partion de usono.

LA RUINIĜO DE LA KAPITALISMO.

La kapitalismo kiel sistemo en la stadio de la ruiniĝo ĝie sekvigas por la amasoj sensekurecon, mizeron, faŝistan teroron k militon. La nuna mondkrizo estas pli ol ĝenerala depresio kutima en la ekonomia cirkularado. Sub la kapitaŭista sistemo de la ekonomiaj k sociaj interplektaĵoj la produktaparato ne plu povas funkcii efike. Ĝi ne funkcias por servi al la homaro sed por profitigi privatajn kapitalistojn k sociojn. La kapitalista sistemo ne povas plzevolui la produktivfortojn - ĝi malevolvas ilin. Ĝi ne povas nutrigi la amasojn - enmeze de la superfluo ĝi lasas malsatmorti ilin.

IMPERITISMO K MILITO

La kapitalistaj nacioj kiuj serĝas novajn teritoriojn por investi la kapitalojn, novajn eblojn por kapitalakumulado, malmulttekostajn krudaĵojn k bonajn merkatojn por siaj produktoj eniris la imperisman fazon de sia evoluo. Ĝar ili estas dividintaj la mondon inter si, la batalo je novaj kapitalistaj investiteritorioj, je krudaĵoj k merkatoj ĉiun tagon fariĝas pli akta. De la ĉolobo de la krizo devigataj la kapitalistaj nacioj devigis al doganaj, ekonomiaj k valutaĵ militoj, k al pliarmitigo. Ĝial la degeneracia periodo de la kapitalismo estas signata per ero da plej teruraj bataloj kiujn konas la historio - imperistaj militoj, militoj por liberigi la koloniopelojn k revoluciaj militoj de la laborista klaso por ties propra liberigo.

FAŜISMO.

Dum sia pli frua evoluperiodo la kapitalistoj batalis kontraŭ la eklezia k faŭda reakcio k deziris por sia veno la subtenon de la laborista k kamparistoj. Dum la ruiniĝa periodo de la sistemo kapitalista la riĉula klaso nur povas stavi siajn profitojn k sian privilegitan situon per konstanta malsuprenigo al la vivindekso de la senpropraĵigita plimulto de la popolo k per ekestigo al militoj. Se la tiel estigita krizo socia estas atinginta sian maksimum k la laborista klaso pro manko de forta revolucia partio ne povas decide voĝi al revolucia solvo la lab. klaso mem disigis ĝ perdas la konfidon de la meza klaso. Kies amasoj estas ankau ruinigitaj per la krizo. Sub la deĝeo de la finankkapitalo tiu-keze sukcesas al la faŝismo mobiligi la rezignantajn elementojn de la meza klaso k ekkeljan laboristojn sur reaktala fundamento. La "stabilizigo" do estas atingata por mallonga tempo per pereigo de la laboristaj organizoj, per amasa mortigo al la artaŭstatalantoj de la laborista klaso k per la subpremo de ĝia formo kiu esprimas la memstarrecon de la klaso. Sub la faŝismo foriĝas ĉiuj demokratiaj rajtoj ĉiuj formoj de demokrateco pereigatas. La sindikatoj k ĉiuj aliaj setlependaj organizoj de la laboristoj k kamparistoj estos disigitaj an devigitaj fariĝi pasiva

parto de la ŝtata aparato. La ŝtata aparato estas la vivinduko de la  
soj ŝtatege pimalaktigas. Vera teroro estas ŝtata ne nur kontraŭ  
revoluĉuloj kiuj konfesas esti tiuj sed kontraŭ kontrastimplaj labor-  
toj kiuj lejpartoprenas veran batalon por sia liberigo. La faŝismo  
igas la popolon sĝmante inter ĝin la plej primitivajn antaŭjuĝojn  
rasismo k naciismo. Tiel la kapitalismo en sia ruiniĝperiodo aliancas  
kun ĉio kio estas arka k reakcia k minacas reŝtorni tutajn naciojn  
sur la nivelon de savajuloj k' en la barbarecon.

#### LA SITUO DE AMERIKO EN LA MONDO.

Per la monmlito fariĝis Usono al la Evidanta imperista potenco en  
mondo. Ĝi transprenis la gvidantan rolon en tempo kiam la kapitalismo  
jam komencis degeneraci k do la antagonismo inter la grandaj potencoj  
plakriĝis. La usona imperismo ne povas ekspansi pluen sen ke ĝi unu-  
flanke disŝurbas la potencojn de la aliaj imperistaj ŝtatoj k alia  
flanke terure malaltigas la vivindukson de la milionaj enloĝantoj en  
Usono, Sudameriko, Eŭropo k Azio ki' unu ĝi direkte aŭ nedirekte eksplura-  
tas k tributigas. Per la ekspansio de sia potenco la usona kapitalismo  
transigas la malstabilecon de la kapitalisma mond sistemo al siaj propraj  
fundamentoj. Ekonomio k politiko en Usono ĝiam pli dependas de militoj,  
revoluĉoj, krizoj en aliaj mondpartoj. Tiuj kondiĉoj tre atakas la dive-  
ersajn klasojn, aligas la klasfratojn, akriĝas k rapidigas la difere-  
ncon inter la klasoj k aperas la vojon por rapidega revolucia evoluo  
de la laborista klaso. En la esenco de la potenco de la usona imperismo  
mem estas la estas la neeviteblaj konfliktoj kiuj anoncas ĝian  
katastrofon.

#### LA ROOSEVELTPROGRAMO.

La Roosevelt-programo estas esence la programo de la monopolkapitalismo, - ĝi  
koncentras la potenco k riĉecon en la manoj de ĝiam ple malgrandig-  
anta nombro de financuloj k industriestroj. Ĝi plibonigas malferman al-  
aliancon inter industrio, registaro k bankoj. Ĝi plifortigas la monopol-  
listajn tendencojn per la "codes" kaj rekomendas la ŝtaton kiel ĵuĝist-  
on por konfliktoj inter laboro k kapitalo. Ĝi provas igi la sindikatojn  
al la ŝtata aparato kapitalistan, disigas strikojn per la mensdgo pri  
la nepartleca mildigo al la diferecoj per la registaraj aparatoj  
k atakas batalemajn laboristojn k organizojn. Ĝia grandega militorganiz-  
programo devas servi k estigi ilon kontraŭ la nekontentaj partoj de la  
propra enloĝantaro k estigi batalilon por la usonaj interesoj imperi-  
istaj kontraŭ tiuj de aliaj nacioj en la militoj kiuj ja estas neevite-  
blaj dum ankoraŭ ekzistas la kapitalismo.

#### LA SOLA ELIRVEJO.

Pro la kapitalismo, la pliakriĝantaj krizoj, la pligranda senlabore-  
eco, k mizero, faŝismo, milito k kaoso, kiuj ne nur vojas al decida kata-  
stro de la kapitalisma sistemo sed ankaŭ al returno en la barbarecon  
ekzistas hodiaŭ nenja elekto. Oni devas forigi la antagonismon de la  
kapitalismo mem, forpreni la proprajn k la kontrolon pri la krudaĵoj  
produktado k distribuado al la varoj for de la privatuloj k korporaci-  
oj por ke ili servu al la bezono de la homaro k ne al la profito de la  
kapitalistoj, k tiel konstrui socialistan socion. Tiel - nur tiel - povas  
la amasoj en la moderna mondo atingi riĉon, liberon, pacon k sekuron.

#### LA LABORISTA KLADO K ĜIAJ KUNBATALANTOJ.

La centra pozicio enmeze de la sociaj fortoj kiuj estas mobiligendaj  
por detruu la kapitalistan ŝtaton k la kapitalisman ekonomian sistemon  
por efiki la transiĝon en scienca socialistan socion apartenas al  
la laborista klaso. Sed ĝi bezonas la subtenon per la aliaj partoj de  
la socio kiuj ankaŭ estas eksploatataj k subpremataj. Partoj de la meza  
klaso, la ŝuldigantigintaj kamparistoj, la negroj kiel persekutata raso,  
la koloniaj k preskatkoloniaj popoloj en la usona imperio - tiuj estas  
la kunuloj de la usonaj laboristoj en la batalo kontraŭ la komuna mala-  
miko. Nur per socialisma revolucio ĝiaj grupoj de laboristoj, ĉiuj  
subpremataj klasoj en la popolo povas esti liberigataj de minaco, mizero k tiraneco.

#### LA KAPITALISTA STATO K LA DEMOKRATIECO.

En liberigo nur povas esti la frukto de venko en revolucia batalo. La

LA PERMANENTA REVOLUCIO.....TRIA KAJERO.....KVARA PAĜO

kredo ke ni vivas en libera demokrata socio en kiu gravaj ekonomiaj ŝanĝoj povas esti atingataj per persvado, eduko, laŭleĝaj k parlamentaj metodoj estas iluzio. Tia kredo devas esti en ĉiu kapitalista socio. Iluzio, en ĉi socio kiu konsistas el diversaj soci-ekonomiaj klasoj. Libero nur estas faktebla en socio kiu fundamentas sur la ekonomia k socia egalo de ĉiuj kiuj ĝin formas. Sed neniu socia k ekonomia egala estas ebla se la produktiloj k la distribuado al la produktantoj ne estas sub la kontrolo de la socio kiel tutaĵo. La kapitalista socio en kiu malgranda minoreco posedas k kontrolas la produktilojn estas - kiu povas esti nenio alia - kapitalista diktatoreco. La politika formo de la kapitalisma socio - monarkio, demokratio, militdiktatoreco, faŝismo - estas nur la ilo per kiu esprimas sin la fakta diktatoreco de la kontrolanta minoreco. La ŝtato al la registaro do estas nur la ilo per kiu la reganta klaso efikas k rezervas sian diktatorecon k subpremas la laboristan klason. Tial necesas por atingi ŝanĝojn en la ekonomiaj rilatoj ke la laboristoj en urbo k kamparo havigas al si la kontrolojn pri la tuta potenco per revolucia vojo. Tio estas politike necesa fazo.

LA KONKERO AL LA POTENCO. LA LABORISTA ŜTATO. La okazo por la ekregado de la laboristoj venos en la daŭro de la disigiĝo de la kultura k ekonomia vivo sub la diktaturo kapitalista. Favorata revolucia partio k subtenata per ĉiam pli granda k ĉiam pli gravaj partioj de la popolo ekkonkenos la laboristaro la potenco k finigos la detruantan eston de la kapitalista diktatoreco.

La plej fundamenta, dum la daŭro de la komuna akciono de la laboristoj estigita instrumento estos la sovetoj. La sovetoj kiuj reprezentas la majorecon de la laborista - socie produktiva - parto de la popolo estas la organoj kiuj mobiligas la laboristojn por la revolucia atako. Tial estos ankaŭ la organizismo por la ŝtata potenco post la venko. Per ili k ne per la ekzistanta registara aparato kiu reprezentas la interesojn de la posedanta klaso faligos la laboristoj la diktatorecon kapitalistan k transprenos la potenco politikan. La laboristoj forigos la tutan maŝinaron de la kapitalista ŝtato por ke ĝi fariĝu nezebla: por kontraŭrevolucia laboro k ĉar ĝi kiel ilo por la estigo al la nova ordo taŭgas nenion. La sur la sovetoj bazanta laborista ŝtato anstataŭos ĝin. Dum ĝi rezervas la malfalsajn k esence demokratecajn rajtojn k iom post iom etendas ilin - ili estas pliaj ol iam sub la kapitalista diktatoreco - funkcios la laborista ŝtato kiel diktatoreco de la laboranta klaso kontraŭ ties malamikoj.

LA ROLO DE LA REVOLUCIA PARTIO.

Por la venko de la laborista klaso estas la ekzisto de revolucia partio de treega graveco, ja, ĝi eĉ estas kondiĉo. La klasbatalo funkcias per la armiloj de la klasoj. La laborista klaso kiel tutaĵo - k speciale ĝiaj aliancoj el la aliaj partoj de la popolo - ne estas tre homogena. Sen la revolucia partio la plej kuraĝaj ne povas ricevi lajn sukcesojn. La lab, ki, estas fendita per specialaj interesoj de kastoj, religioj, racioj, rasoj, seksoj, juneco, per sin kontraŭbatalantaj interklasaj kiel tutaĵo ne povas estigi la batalplanon k estri la batalon. Por tio necesas generalaro, avangardo, - ne nomigita se supre, sen eblo de kontrolo k konsento per la trupoj sed pro pruvita kapablo de la batalantoj mem nomigita. Tiu generalaro estas la revolucia partio. Ĝi ampleksas la plej progresintajn, plej sindonemajn k plej batalemajn laboristojn k unigas ilin sur la bazo de pruvitaj principoj k kunfandas ilin per plej severa disciplino.

La revolucia batalo de la laborista klaso povas esti venkonta nur tiam kazo ke la marksisma partio estas haviginta al si la konfidon k la subtenon de la plimulto de la laborista klaso k gvidas ilin al atako. La unuefronto de la diversaj laboristaj partioj k organizoj povas, kunfandita en la sovetoj, mobiligi la laboristojn k gvidi komencajn akcionojn eĉ tiam kiam la revolucia partio nur estas subtenata per malplimulto el la laborista klaso. Sed ĝia gvidado al la konduto de la sovetoj estas necesa kondiĉo por la revolucia faligo al la kapitalista reĝimo k al la plifortiĝo de la laboristaro. La revolucia partio pro sama neceso gvidos la proletaron post la venko dum la konsolidigo de



Ĝia potenco, dum la organizado al la socialista ekonomio, dum la subpre-  
 mado al internaj kontraŭrevolucaj malamikoj k dum militoj de la labo-  
 rista ŝtato kontraŭ imperiistaj ŝtatoj. La rolo de la partio kiel gvid-  
 anto de la klaso restos ĝis tiam kiam ĉiuj formoj de la klasa organiz-  
 inklude de ŝtato k partio estas forigitaj en la socialista socio.

LA LABORISTA PARTIO DE USONO.      principoj  
 La L.P.U. fundamentas sur la firmaj      de revoluciaj teorio k pra-  
 tiko kiuj estas estigitaj de Marks k Lenin k provigis per la klasbata-  
 ra internacia mezuro, speciala per la rusa revolucio en oktobro de 1917,  
 la L.P.U. opinias ke estas ĝia devo apliki tiujn principojn en la nuna  
 historia situacio. Ĉar estas ĝia deŝtako la venko pri la malamiko en  
 la propra lando - la faligo al      kapitalista registaro en Usono - prov-  
 os la partio unue pruvi al la laboristaro en Usono k al ĝiaj aliancilo  
 ke la apliko de la revoluciaj principoj de la marksismo estas ĉia sola  
 ilo por kontentigi iliajn historiajn interesojn k bezonojn. Ektrante de  
 tiuj principoj la L.P.U. unue volas valorigi la internajn fortojn de  
 usona tradicio k historio k adapti sian taktikon al la konkreta situo  
 al la reala      fortproporcio de la klasoj en Usono.

La L.P.U. estas la libera organizo de la klasokonscia avangardkies anoj  
 estas kunfanditaj per la en ĝi tiu deklaro esprimita idersistemo. Ĝiaj  
 organizaj principoj estas demokrateco, centralismo k disciplino. Libera  
 diskutado pri ĉiuj partiproblemoj, k libera kritiko, inklude de la kriti-  
 ko je la gvidantaro, estas la rajtoj de ĉiu partiano. La gvidantaro  
 ĝis al la Nacia Komitato estas libere elektata, kontrolata k povas esti  
 demisiigita per la membraro.

La partikongreso estas la plej alta instanco de la partio k ĝiaj de-  
 cidoj estas devigaj por ĉiuj partimembroj. Ĉiu membro havas la devon  
 gardi la partii- k akciondisciplinon. La administrado al la partio estas  
 centralisma. La pli malsupraj instancoj dependas de la pli supraj. La en-  
 la partikongreso elektita Nacia Komitato havas kiel reprezentanto de la  
 tuta organizo la plej altan aŭtoritatecon. Ĝi rajtas agadi kiel la part-  
 io k devigi la pli malsuprajn instancojn al disciplino. La en fremdaj  
 organizoj laborantaj partimembroj estas sub la kontrolo de la koncerna  
 partikorporacioj.

Ĉiam k sub ĉiuj kondiĉoj la L.P.U. rezervas sian sendependecon, organizi-  
 k politike. En ĝiaj rilatoj al aliaj politikaj organizoj, en unuecfront-  
 akcioj aŭ en aliaj formoj de kunlaboro rezervas la partio al si la  
 rajton al kritiko k principe malaprobas ĉiujn ne-~~ttk~~-kontraktojn dum  
 ĝi aliflanke tamen rezervas la disciplinon en komunaj akcionoj.

LA FUNDAMENTO DE SOCIALISTA SOCIO.

La plej grava el ĉiuj ekonomiaj agoj kiujn devas fari la revolucia reg-  
 gistaro en sia komenca periodo estas la ekspropriigo k socialigo al  
 ĉiuj industriaj k teraj menepoloj, minoj, fabrikoj, ŝipkonstruejoj, ĉiuj  
 publikaj institucioj, fervojoj k aliaj organizitaj trafikiloj, ĉiuj ban-  
 koj, kreditejoj, orprovizejoj k aliaj servoj kiujn la revolucia registaro  
 opinias necesaj por konstrui la fundamentojn de la socialista socio.

Tiu socialigo nur estas kontraŭ malgranda areto de finaculoj, bienculoj  
 k industriestroj kies privata kontrolo pri la produktado en la lando  
 estas la kaŭzo de la malsato, senlaboro, sensekuro de la granda amaso de  
 ĉia popolo.

La socialigpolitiko ebligas disponigi al ĉiu laborema laboristo bone  
 pagitan laborejon, lin gardi je senlaboro k industria risko, maljuno k  
 malsato. Ne necesos por la laborista ŝtatoagadi kont-~~raŭ~~ la malgranda  
 propraĵuloj. Oni povas atendi ke le ekzemplo de wociaj k personaj avanta-  
 aĝoj de la socialista produktorganizoj/ilin gvidos al libervola kolekti-  
 ivo.

/k la subteno per la lab. ŝtato...

La socialismo volas liberigi la produktfortojn por ke ili servu al la  
 bezono de la homoj, ĝi volas ebligi al la produktado labori laŭ racia  
 plano rilate al aktualaj sociaj necesoj. Ĝi volas ebligi la uzon de  
 ĉiuj teknikaj plibonigoj. La libetempo k la edukoblo kiuj kunos ĝi tiuj  
 materialajn plibonigojn kune kth la forigo de la malviva pezaĵo de la  
 sensenca kapitalista kulturo ebligas ĉian individuan volon por vera  
 kultura evoluo.

LA ĈIELO SENKLIASA SOCIO.

Samtempe kun tiuj materialaj k kulturaj ŝanĝoj pluiĝos la eksterno al

LA PERMANENTA REVOLUCIO.....TRIA KAJERO.....SESA PAGO

LA PERMANENTA  
Sindikato  
Union

Ĝinuj socie senutilaj k parazitaj klasoj k grupoj.La tuta enloĝantaro de tiu lando aliĝos en kunularon da liberaj produktantoj kiu posedas la tutan produktilaroj k krudaĵojaron de la socio.La neceso subpremi la socie fremdajn(parazitajn)klasojn foriĝos kune kun la foriĝo de la klasoj mem.Per tio ankaŭ foriĝis la neceso de la ŝtato - eĝ de la laborista ŝtato.La plej nobla objekto de la homa celado - la senklasa socio kiu enkondukas novan epokon por la tuta homaro - estos atingita.

La laborista klaso povas konstrui la senklasan socion nur fundamente de la internacia laborpartigo k internacia kunlaboro.La L.P.U.ne nur volas gvidi la laboristaron de Usono al la revolucio sed ankaŭ kuniĝi kun la laboristaro en tutmondo por efiki la tutmondan revolucion k konstrui la mondsocialismon.La modernaj produktadfortoj memdevigis la kapitalismon transiri la naciajn limojn.La imperalismo,mem estante rabulforto,ne povas konstrui harmonian socion.La tutmonda socialismo estas ka sola solvo por la senordo k konfliktoj en la tuta mondo,k ankaŭ por la ĝefaj antagonismoj interne de la diversaj nacioj.La socialisma socio racie utiligos la naturajn krudaĵojn por solvi la konflikton inter la fakta evoluo de la produktivfortoj k la artefaritaj naciaj limigoj,ilin k la produktilaron en la tuta mondo Ĝi utiligos en la intereso de la tuta homaro.Ĝi donas al ĝinuj individuoj k nacioj la rajton al libera kultura mendeido k memevoluo.La mondsocialismo forigos la kaŭzojn de la internaciaj militoj kiuĵ sub la kapitalismo minacas gvidi la homaron fakte al barbareco aŭ eĝ al tuteca forigo.

KRITIKO JE LA EKZISTANTAJ PARTIOJ.  
Ka fondo al nova partio estas la sola eĝo atingi la revolucian unuecon se la partio havas kiel bazon ĝi tiun programon.La provo kunfandi la programojn k taktikojn de la jam ekzistantaj partioj gvidus al sen-sencaĵo,ĉar zorgema apalizo montras ilian malĝustecon k nesufiĉecon.LA SOCIALISTA PARTIO.

La socialista partio ne estas revolucia sed reformista k pacifista.La plej fundamenta eraro de ĝinuj aĵoj de tiu partio estas ilia malĝusta opinio pri la naturo de la ŝtato k pri la kolonia problemo.El tiuj sakvas ties parlamentaj iluzioj,ties opinio ke la laboristoj en la kadro de la ekzistanta ŝtato povas konkerni la politikan potencon,ties fatiŝismo per kiu ĝi volas savi la kapitalisman demokratecon,ties politiko pri la kunlaboro de la klasoj k ties perfido al la koloniaj revolucioj k ribeloj.Ĝi estas membro de k obeas al la bankrota Dua Internacio,kiu devas respondi por la kraduto de la laboristaro okaze de la lasta milito, k ties ĉefa sekcio,la germania,socialdemokrata partio malhŝe helpis al la kapitalistoj subpremi revoluciajn ribelojn de la laboristoj k tiel helpis al la sukceso de la faŝismo.La socialista partio ne gvidas lan batalon kontraŭ la reakciaj elementoj en la sinestrakata movado,ja,eĝ gravaj partoj de la partio estas en direkta alidiro kun tiaj elementoj.Kvankam hodiaŭ kiel dum aliaj epokoj la partio enhavas multajn maldekstrulojn,kontraŭbatalas la potenca dekstran alion.La partio ĝinuj maldekstrajn tendencojn.La radikalaĵ frazoj de la centrisma alo,kiu estas reprezentata per la gvidantoj de "Millitant", devas kaŝi esence reformisman tendencon,k kapitalistojn antaŭ la dekstrala alo.La partio k la Dua internacio al kiu ĝi estas membro,do servas por eviti la konsekvancon evoluon de la laboristoj al la revolucia opinio.La vere revoluciaj laboristoj en la socialista partio do nur povas eviti la sekvojn de sia membreco se ili foriras de la reformistoj k socialpatriotoj k aliĝas al la L.P.U.k al la nova internacio.

LA KOMUNISTA PARTIO.

La akcepto de nacisima k tial nerevolucia teorio,kune kun la forigo al la laborista demokrateco en la Tria internacio k ties eekcioj estas la plej ĉefaj kaŭzoj por ties ruiniĝo k degeneracio.Post kiam la stalinstista burokratano en K.P.S.U.kiu meĝanike regas pri la IIT.Internacio,forinis de la firma fundamento de revoluciaj principoj,Ĝi ĉie faras centrisman zik-zak-politikon,kiu ekz.en Usono ampleksis de la oportunistaj klopodoj je la ekstarigo al etburĝa "Tria partio",de la Kolekte),ĝis al sektismo k ultra-(ega)maldekstrismo k radikalismo.Mé ne eto da partidemokrateco ekzistas en la internacio aŭ ties sekcioj,tiuĵ sekcioj faris la fendiĝtaktikon en la sindikatoj,k aliaj amasorganizoj(komparu S.A,T,-I.P.E.1)la politikon pri la estigo al sektecaĵ

LA PERMANENTA REVOLUCIO.....TRIA KAJERO.....SEPA PAGO

sindikatoj (flanke de la reformismaj sindikatoj), ili predikis la teorion pri la socialismo, k sekvis la taktikon, postuli la unuan tagon la unuecan fronton "nur de malsupre" k je la alia tago formigi la negocan fronton tute formale sed "nur de supre" k ili subskribis ne-atakontraktajn kun la reformistaj gvidantoj, ili uzis krimajn fiajn metodojn en la laborista movado ordonante ofte al siaj membroj disigi kunvenojn kunvokitajn de aliaj laboristaj organizoj k ataki la paroladantojn havantaj alian politikan opinion. En iliaj propraj vicoj cin per sion opinio estas subpremata k la burokratano regas absolute. La Kominternon k siaj sekcioj estas tutece k mekanike regataj de la Kompartio soveta, kiam por iom da tempo la sovetaj laboristoj koncentriĝis ĉiujn fortojn je la ega tasko konstrui la fundamenton de la socialismo socio en Sovetio, atendante baldaŭ ricevi sufiĉan helpon de la laboristoj ĉi la aliaj landoj kiam la venonta revolucia tago estos helpinta al ili konkuri la politikan potencon. Sed dum tiu problema tempopunkto la gvidantoj de la Kompartio soveta opinigis anstataŭ minime fandan konti la socialismon en Sovetio kiu ja estas grava parto por la tutmonda socialisma movado, ke la socialisma socio estas ankau konstruebla en Sovetio sole, (teorio pri la socialismo en unu lando), malgraŭ ke la revolucioj en la aliaj landoj ne okazis, k ke la konstruo k defendo al la "socialismo en Sovetio" estas la unua - plej proksima - k rine la sola tasko de la tutmonda proletaro. Ci tiun vidpunkton mekanike ankaŭ devis akcepti la komunistaj partio en la aliaj landoj dum tiu procezo la restoj de la partidemokrateco forigis. Anstataŭ ke tiuj partioj koncentris sian atenton k energion antaŭenigi la revolucian movadon k faligi la kapitalisman sistemon en siaj landoj, ili estis preskaŭ nenio plu ol agitadgrupoj destinitaj al la t.n. defendo al Sovetio al la pacifista propagando "kontraŭ milito k faŝismo" ktp.

Ili degenerado k malatento je la tasko plenumi la revolucion en la landoj kapitalistaj, malfortigis la veran defendon al Sovetio k helpis al la malvenko de la laboristoj en la aliaj landoj. Tion ja montris la germania K.P. kiam Hitler ekregis. La vera defendo al Sovetio k la subteno al tiuj revolucioj en la S.U. kiuj batalas por la reformo de la sovetaj ŝtatoj k por la reviviĝo al la bolŝevista partio de la Lenin-epoko kiu fundamentis sur la principoj de la revolucia internacismo k laborista demokrateco do dependas de la konstruo al nova revolucia partioj k de konstruo al nova revolucia internacio. Por faktegi ĉiujn tiujn celojn ni destinas nin kun ĉiuj niaj fortoj al la konstruo al vera revolucia partio en usono.

CENTRISMAJ POLITIKAJ GRUPOJ.

La L.P.U. decide malaprobas centrisman organizojn k tendencojn kiuj volas interpacigi la revolucian marksimon k la reformismon k pozicias sur la "ora meza vojo", ĉu ili estas internaciaj, ĉu naciaj. Malgraŭ ke la L.P.U. estas preta kundabari kun ĉiuj grupoj kiuj evoluas de la reformismo al centrismo al la revolucia marksimo ĉi neniam konsentos kun interpacigo kun reformisma al centrisma politiko.

SINDIKATAJ K MEZKLASULAJ PARTIOJ.

Nuntempe estas la Farmer-Labour-Party-movado en usono malforta, nekonservativa, sed eblas ke ekstigis tre "radikala" Farmer-Labour-Party-movado al kombino inter kamparista, sindikata k mezklasula movadoj kiuj provos reformi la kapitalismon.

Rilate al la pritraktado al tiaj problemoj staras la laborista movado antaŭ komplikita problemo. Estas la tasko dela revolucioj konstrui propran partion k ne partopreni la konstruadon al la reformpartio.

Dum ĉa periodo de la kapitalisma ruinigo la reformistaj partioj ne povas ludi progrescan rolon kiun ili ludis antaŭ jardekoj. Hodiaŭ povas ekkoni nomiaj k politikaj rajtoj nur per plej decida k militisma klasbatalo esti forprenataj de la kapitalistoj. Ĉetere estas ĉiu partio kiu diras ke ĉi reprezentas du al e pliajn klasojn esence nur etburga partio k estas ĉiunmomente preta kapitaliaci antaŭ la grandkapitalistoj. Ni ne kredas ke la usona laborista klaso neeviteble devas traŭri la spertojn kun la reformistaj partioj, ke ĉi al povas transsalti tiun etapon al povas ĉin fari al mallonga periodo. Alia dungero por la etburgaj reformistaj movadoj nuntempe estas tiu - ili facile fariĝas la viktimo de la

LA PERMANENTA REVOLUCIO.....TRIA KAJERO.....ĜKA PAGO

LA PERMANENTA  
Montros  
en ĉi  
la

demagogiaj alvokoj, ŝovinismaj paroloj k. reakciaj pensoj pri la klas-  
harmonio kiu estas la ekono de la faŝisma movado. Altiarke  
membroj de tiaj grupoj estas vere baroj de sociala maltrankvilo k kontr-  
ateco kontraŭ la ekzistanta ordo.  
La L.P.U. ellaboros sian taktikon je tiaj movadoj k grupoj sur la bazo  
de ties fundamentaj principoj. La tie starantaj devas esti gajnataj po-  
subteni la revolucionmovadon. Per teorio k historia ekzemplo montrus  
ili la revolucia partio - speciale per sia propra aktiveco - ke la  
faktaj konsekvencoj de la politiko de la reformistaj movadŝj ĝi tie  
kiel en ĉiuj aliaj landoj direkte kontraŭas al iliaj propraj celoj,  
ke ili helpas rezervi la kapitalismon k tial antaĝonas la interesojn de  
la laboristoj. Por ke ĝi efike plenumu la nomitan taskon devas la revo-  
lucia partio ĝiam rezervi sian politikan k organizaĵan purecon k memst-  
arecon.

LA NOVA INTERNACIO.

Laŭ ĝia esenco la laborista revolucio havas internacian karakteron.  
Se ĝi komencas en unu aŭ kelkaj landoj ĝi devas tĝj en la aliajn ĝis-  
kiam ĝi ampleksas la tutan mondon, k ekestigas la socialismon kiel tut-  
mondan sistemon. Tial la revolucia partio devas esti internacio kun  
sekcioj en ĉiuj landoj. Por ni do necesas estigi revoluciajn partiojn  
en la tuta mondo k unuigi ilin al nova internacio. Ĝa necesoj de la  
laborista movado en pli fruaj epokoj gvidis al la estigo de la unua k  
pli malfrue - de la dua internacio, k postulis la estigon al la tria  
kiam la dua en la milita k postmilita epoko estis perfidinta la prol-  
etaron. Hodiaŭ estas la ekzistantaj Dŭa k tria internacioj bankrotaj.  
La problemoj pri la tutmonda organizo ne estas solvebla per kunfandiĝo  
de la du internacioj aŭ per internacio kiu fundamentas sur miksaĵo  
el la bankrotolitiko de ambaŭ. Nova, t.e. Kvara internacio kiu fundame-  
ntas sur la de Marks k Lenin estigitaj strategiaj k teoriaj principoj  
k kiu reprezentas la historian kontinuecon de la internacia laborista  
movado revolucia k aplikas la nomitajn fundamentajn principojn je la  
la historiaj ekzistaĵoj de la nuna sistemo estas konstruenda. La L.P.U.  
estas preta estigi amikajn rilatojn al ĉiuj grupoj k organizoj kiuj  
rekonas la samajn kiel ni k kune kun ili kunlabori je la plej eble  
baldaŭa estigo al nova internacio.

LA BATALO KONTRAŬ LA IMPERISMA MILITO.

La L.P.U. gvidos revolucionan batalon kontraŭ la milito kiu estas nur  
forigebla per forigo al la socialsistemo kiu estigas ĝin. Ĝi batalos per  
ĉiuj rimedoj je kiuj ĝi povas disponi por eviti la estadon de nova  
imperisma milito. Ĝi kontraŭbatalas la ideon ke estas la intereso  
de la laboristoj subteni la defendon al la (kapitalisma) "patrio" ĉar  
tiu ideo ja fundamentas sur la komuneco de la klasintereso, komuneco,  
kiun malebligas la kapitalismo per sia naturo mem.  
Neniel la L.P.U. subtenos ian de la kapitalista registaro de usono ("")  
gvidatan militon, kontraŭe ĝi kontraŭbatalos aktive tian militon k agad-  
os ne por la venko sed por la malvenko de la kapitalista registaro.  
La L.P.U. malakceptas la utopiajn k iluziajn ideojn de la pacifismo. Ni  
subtenos la militojn de la subprematoj kontraŭ la subprematoj, de la  
sklavigitaj popoloj kontraŭ ties imperismaj ekspluatantoj, de la kolon-  
noj kontraŭ tiuj kiuj lasas ilin en sklaveco, ni subtenos la militojn  
de la nacioj, rasoj k minorecoj kiuj suferas sub la jugo de iu reganta  
klaso. La politiko de la pasiva rezistenco estas tute netaŝga ĵdel  
batalilo kontraŭ la imperisma milito, eĝ se tiuj kiuj ĝin aplikas  
estas la plej kuraĝaj k sinceraj.  
La politiko validas ankaŭ kaze de milita alianca inter Sovetio k Usono  
(ĝian aliancon povas Sovetio sub certaj kondiĉoj ne eviti.) Tinkaze  
la L.P.U. je samtempa senkondiĉa subteno al la sovet-laborista ŝtato

(?) La Francia "komunista" partio voĉdonis ĉe la lastaj balotoj kontraŭ  
la elspezoj por la armeo - sed ne pro tio ke ĝi estas armeo de kapit-  
alista, imperisma ŝtato sed nur pro tio ke estas ankoraŭ faŝistoj  
en la armeo!

Pine ĉiuj "komunistaj" partioj voĉdonis en la parlamentoj por la sank-  
cionoj kontraŭ Italio, t.e. por la ekonomia milito de la angla imperismo  
kontraŭ la itala imperismo. Ĝi tiuj partioj estas sekcioj de Komint-  
erno!



La klaso  
kontrolo

LA PERMANENTA REVOLUCIO..... TRIA KATERO..... NAŬA PAĜO

Montras la perfidajn intencojn de la registaro de la usona imperiismo en ĉi tiu alianco k alvokas faliga ĝin k amasatastigi ĝin per revolucia laborista registaro kiu sole povas alianci kun Sovetio kofale k ĝoat al ĝi senliman subtenon. (\*)

LA DEFENDO AL SOVETIO.  
Sovetio estas laborista ŝtato k faralo por la entuziasmigo de la laboristoj en tutmondo. Malgraŭ ĝinj malfacilaĵoj kiuj estiĝis per la izoigo fianke de la ringo da kapitalismaj malmamikoj plenumis la ruĝaj laboristoj jam mirindaĵojn k pruvis nedubiginde ke la laŭplana socialisma produktado superas la kapitalisman produktadon eĉ en ties plej granda konjunkturo. La senkoncidea defendo al Sovetio estas la devo de ĉiu laboristo k de ĉiu progresema homo. Ĉiu provo de la imperiistoj de ĉi tiu lando ataki aŭ subfosii Sovetion trovos la revoluciuulojn en U.P. U. ĝoeta defendi ĝin nepre. Esence la vera defendo al Sovetio ne povas esti fundamentata sur la Ligo de Nacioj, Ne-atak-kontraĵoj aŭ similiaj aferoj, sed nur sur la sukcesintaj laboristaj revolucioj en la aliaj landoj. (\*\*)

LA ĈEFA TASKO.  
La plej ĉefa k direkta tasko estas la mobiligo al la amasoj en Ameriko por la batalo kontraŭ la imperiismo k la preparo por ties faligo. Por tiu celo laboros la partio en ĉiu amasaj organizoj de la laboristoj k kamparistoj k subtenos ilin de ĉiuj direktaĵ praktikaj bataloj, strikoj, demonstracioj, amasaj akcionoj, por socialaj plibonigoj k sekurigoj, batalo kontraŭ la linĉo, lokotokoj, ktp, k provos doni al ili evidadon. La L.P.U. perpropraj kandidatoj k propraj programoj partopnos la balot- k elektkampanjojn, sed tamen sen ŝmi la danĝeran iluzion ke la laboristoj per tiaj rimedoj povas atingi sian liberigon. (\*\*)

Balotkampanjof servas ĉefe por la revolucia propagando. Niaj kandidatoj kiuj estos elektitaj en la parlamentojn aplikos sian situon por malkaŝi la mensogon pri la kapitalista "demokrateco" k antaŭenigi la amasan movadon de la laboristoj. La L.P.U. gvidos konstantan propagadon p. or instrui al la avangardo de la laboristoj la principojn de la revolucia marksismo. Ĉie ĝi priĝvos la aplikadon de siaj principoj k sia taktiko k sian rajtigitan postulon je la gvidado al la amasaj laboristaj movadoj.

LA SINDIKATTOJ.  
La sindikatoj estas la elemento k la bazo por la defendo de la laboristklaso kontraŭ atakoj kapitalistaj. La ĉefaj sindikatoj estas tiuj en la la grandaj . . . . . (centreprenoj, muzelejoj, fabrikoj k rinoj de la bazaj industrioj. ("Ĝlosiliaj industrioj").

La partio enpenetros en la sindikatojn de ĉaspecaj laboristoj por aktivigi iliajn batalojn k formi la batalojn al politikaj. La plej ĝava celo de la L.P.U. rilate al la sindikatoj estas, konsoligi al ili la klasbataloj k kongruence je tio helpi al la evoluo de batalema gvidantaro. Por tiu celo ĝi estigos nepedigobian batalon kontraŭ la reekda ofeistaro en la sindikatoj. Ni instigos al la laboristoj en la sindikatoj batali kontraŭ la malmalarezon, korupcion, gajneterismon de la sindikatalibroj k kontraŭ la ĉe la gvidantoj revoluciaj parta emo je la kunlaboro inter la klasoj. La L.P.U. postulas la kontroilon "de malsupren" k la sindikala demokratecon. Ĉi iniciatos la organizon "de maldokstraj" k progresemaj elementoj por la batalo por militeca, klasbatala politiko k gvidantaro en la sindikata movado.

La L.P.U. propagandas la unuecon de la sindikatoj ĉar sindikata skismo faciligas al la faŝismo k reakcio la antaŭenmarŝon. La L.P.U. kontraŭbatalas la politikon de la Komunista partio estigita sindikatojn sur la bazo de kiuj ne estas veraj amasaj organizoj. La L.P.U. favoras la obatinadon de la laboristoj en la "American Federation of Labour resp. ties aliĝintaj sindikatoj kie tio estas eble ĉar la A.F.L. estas vera amasa organizo k la tendenco de la sin nun organizantaĵ laboristoj ĝavas

(?)Komparu kontraŭe la perfidajn sintenon de la franca "komunista" partio kio rilate al la franca-sovetiaj kontraĵoj! (\*\*?)Komparu kontraŭe la perfidajn sintenon de Litvakoĉoj en la Ligo de Nacioj! (\*\*?)Kontraŭe estis la devito de la danja "Komunista" partio ĉe la lastaj elektoj ekzemplo de tipe pro-fio ruzistaj elektadoj! ("Pluajn komunistojn en la parlamenton!") Ĉie en tutmondo estas la kompartioj likvidintaj la marksismon k leninismoj!

LA PERMANENTA REVOLUCIO.....TRIA KAJERO.....DEKA PAĜO

LA PERMANENTA  
La L. P.  
mat

havas la saman direkton. Tamen la L.P.U. ne kredas ka la A.F.L. havas monopolon sur la kampo de la sindikata organizo. Tro ofte la sindikata burokrataro malbonventigis la laboristojn de la grandaj industrioj tiel ke ĝi postulis la formigon de la craft union (sindikato nur por la atkvalitaj lab.) Multkaze gravaj grupoj per evidenta strikperfidio, burokrata persekuto k ŝikanado, krimoj k aliaj malbonaĵoj kiuj miskonfidigas al la sindikatdevigis al eksmembriĝo. Krukaze la amasoj pro tiaj nesufereblaj situoj formos sendependajn sindikatojn la L.P.U. subtenos iliajn klopodojn k batalojn. Ni decide malaprobas la manovrojn de la Komunista partio kiuj celas la likvidiĝon al la sendependaj sindikatoj sen konsidero al la situo kiu estigis ĝin, k sen konsidero al ilia amasa bazo aŭ al la volo de la membraro kie la A.F.L. ne volas aŭ ne povas organizi la laboristojn helpos la L.P.U. al tiuj laboristoj konstrui sendependajn sindikatojn (industri-fakajn) Sed ĝi daŭrigos batali por unueca industriorganiza batalema movado sindikata.

La L.P.U. aprobas la t.n. industri-fakajn sindikatojn k provos helpi al la kunfandiĝo en ĉiuj fakoj kie tio necesas. (') Ni admonas la organizitajn laboristojn je la tendenco kiu speciale post la N.R.A. rimarkigis: ligi la sindikatojn al la kapitalista registaro. Tiu politiko kiu estas subtenata per multaj gvidantoj de A.F.L. devas, se ĝi daŭrigos, nepre gvidi al senhelpo de la sindikatoj, al malgrandigo de ilia strikrajto k rajto komisi strikpostenojn, al malhelpo al ĉia aktiveco k al malfortigo al la resistforto de la laboristoj.

KAMPARLABORISTOJ K KAMPARPOSEDANTOJ.  
La parto de la kampara loĝantaro, sur kiu direkte bazas la L.P.U. estas la kamparlaboristoj kies vivindekso estas ankoraŭ pli malalta ol tiu de la industriaj laboristoj k kies klopodoj organizi sin estas subpremata en plej brutala maniero. La organizado de tiuj laboristoj en batamovado en Usono, la L.P.U. helpos speciale al tiu tasko k promesas subteni ĉiujn batalojn de la subpremataj kamparlaboristoj per la tuto de sia forto.

Milicnoj da chare croppers (laŭvorte: kooperativaj rikoltilaboristoj) k lu-farmistoj en Usono suferas preskaŭ sklavecon k havas mizeran vivon. Ĝe la farmistoj kiuj formale posedas la teron kiun ili prilaboras dromas en pigrandiganta ŝarĝo da ŝuldoj k hipotekoj k estas pro la kapitalismo ĉiam pli malmulte povantaj vivi per la vendo al siaj produktantoj. Ilia terura mizero gvidis ilin al egaj strikmovadoj, al laktakt-strikoj k demonstracioj kontraŭ konfisko k eksmitoj ktp. Tiuj bataloj k konsekvence povas havi progresan karakteron sed nur tiam povos havigi efikajn rezultojn se ili estas direktataj kontraŭ la kapitalisma sistemo.

Por la farmistoj kiel per ĉiuj subpremataj socikastoj la libero k sekuro nur estas atingebla en la alianco kun la laborista klaso en la batalo por socialista socio.

LA NEGROJ K ALIAJ SUBPREMATAJ RASOJ.

La negroj estas la plej multe ekspluatata k plej persekutata parto de la popolo de tiu ĉi lando. La diferencoj inter la rasoj estas uzataj de la kapitalisma diktatoreco por malaltigi la vivstandardon de la laboristoj ĝenerale k malebligi al ili sin unuigi kontraŭ siaj subprematoj k tiel verigi sian tutan liberigon. La L.P.U. seninterrompe laboras konvinki la blankajn laboristojn unuflanke k la negrajn laboristojn k aliajn subprematajn rasgrupojn kiel japanoj, Meksikianoj, Filipinanoj ktp kailianĝe. ke iliaj interesoj estas la samaj. Ĝi elementa problemo estas tiu unuigi la laboristojn sen respektivo al ilia raso en ekonomiaj k politikaj organizoj por komuna batalo.

(7) Industri-fakaj sindikatoj havas la principon - en ĉiu entreprenonue unu sindikato. La elementoj (entreprenaj sindikatoj) unuigas poste laŭ industri-fakaj grupoj. La alia speco - profesia-fakaj sindikatoj - estas asocioj de laboristoj el nur unu profesio. Tiel povas okazi ke en unu entrepreno estas dekdu da sindikatoj. La industri-fakaj sindikatoj estas tial pli batalfortaj k pli "radikala" ol la profesia-fakaj. La sovetiaj sindikatoj estas industri-fakaj.

LA PERMANENTA REVOLUCIO.....TRIA KAJERO.....DEK UNVA PAĜO

La L.P.U. batalas por tuta egarrigito de negroj k ĉiuj aliaj subprem mat aj rasoj, ekonomie, politike, socie, kontraŭ diversaj salajroj, kontraŭ la lincado, kontraŭ la "Jim Crowsism", kontraŭ la ekskludado al negroj k aliaj grupoj el sindikatoj, k ĉiu alia formo de rasa aŭ haŭda ŝovinismo. Samege ni akcentas ke ia negroj ne povas atingi la liberecon per aliado kun la negraj kapitalistoj k etburĝoj, sed per la tuta negra kapitalismo. Nur per la tuta nenligo al la kapitalismo ili povas libere de diskriminado, ekspluatado k tiranio.

La laboristoj en Usono, k la popoloj en Iberameriko, Filipinoj, Havajo k Libano havas unu komunan malamikon - la usonan kapitalismon. La L.P.U. juĝas, ke tiuj popoloj sian malamikon subtenon en la batalo kiel ili vidas por la neliberta tuta pri mendecito, libere de Amerikana milite aŭ politika interveno aŭ premo flanke de la usona imperalismo. Nia partio estas por la senkondida k direkta sendependeco de la Filipinoj, de Havajo, Portoriko, Virginaj Insuloj k aliaj dependaj ŝtatoj k kolonioj de Usono k por la returnigo de ĉiuj soldataj detaĉmentoj al la ekstere de Usono situataj regionoj. Plue la L.P.U. decidis aktive opozicii kontraŭ ĉiu celado de la usona kapitalismo kaŝe aŭ malkaŝe enpenetri en la mendecitadon de tiu popolo aŭ nacio.

La revolucioj en la koloniaj preskalkolonioj k influferoj de la usona imperismluludo gravan rolon en la revolucia batalo por la faligo al la imperistaj ekspluatatoj en la ĉirlando k renverse. Sukcesinta revolucio en Usono estas decidanta por la por la falo de la laboristoj en la tuta Iberoameriko. Ĝi en la Iberoamerikaj koloniaj aŭ preskalkolonias landoj de Usono ekestigita revolucio povus sin ekspansii tra la tuta kontinento k repliki la evoluon de la klasbatalo k la revolucio en la ĉirlando. La batalo kontraŭ la usona kapitalismo en ties ĉirlando k en ties granda imperio do estas nepartigeble kunigita. La L.P.U. subtenos aktive tiujn batalojn k provos ilin koordini.

LA SENLABORULOJ.  
La specialaj teknikaj laboristoj havas gravan taskon en la batalo por la faligo al la kapitalismo k estigo al nova socia ordo. Pro tio la L.P.U. helpas al tiuj laboristoj estigi ekonomiajn organizojn aŭ ĝi provos enpenetri en la ekzistantajn ĉielosojn k tradiciajn kontraktatojn de la amerikaj socialaj k teknikaj laboristoj kontraŭ la partopreno je sociaj k politikaj bataloj, k enigi ilin kunekun ĉiuj aliaj grupoj de ekspluatatoj en la revolucian laboristan movadon.

LA SENLABORULOJ.  
La grando k jam tiel longe ekzistanta armeo de senlaboruloj estas en la periodo de rapida disigo de la kapitalismo la kolektulo por ĉiuj socio nekontentaj. En la situacio kiam por la senlaboruloj la vivo estas perĉiita ĉiun sezon sociaj militoj aŭ la movado kiu konvinkas promesas al ili movon k sekuran situon en la socia ordo. Se la movado de la laborista klaso ne ampleksos ankaj la senlaborulojn subtenante iliajn batalojn k konvinkas mortante al ili la revoluciajn vojon el la krizo ili farigos la viktimoj de la ŝovinisma militisma propagando k de la klasisma demagogio. La L.P.U. opozicias kontraŭ ĉiuj provoj estigi barojn inter la senlaboruloj k grupoj k ĉiam akcentos la komunon de la intereso de ambaŭ. Ĝi en la akcero multos kiel oni povas kunigi la batalon de la laboruloj k senlaboruloj kontraŭ la komunaj malamiko. Ĝi ĵuras kontinui ĉiujn batalojn de la senlaboraj amasoj kontraŭ eksmitoj, por difraciigoj k sociaj sekuroj.

LA SENLABORULOJ.  
La kapitalisma sistemo estas dum sia tuta ekzisto karakterizita per la domada ekspluatado al junuloj k infanoj. La kapitalisma socio povas kontinui je malsatigaj saletoj ne doni al milionoj da siaj junuloj laboron. Ĝi nur povas ĉi tiu devigan tan mensogon k veran nenligon en klasika reaktio k milito.  
La laborista k studenta junularo trovos, en la L.P.U. kies celo estas la estigo al socialista socio. Ĝi amas antaŭbatalanton por siaj intereso. La partio de transprenos kiel unu el la plej gravaj taskoj la estigon al junua organizo kiu ampleksos la junularojn, junkeparojn, infanojn k studentojn k fundametas je la partiprinecipoj de la revolucia marksismo.

LA UNUECA BATALFRONTO.

Malgraŭ la organizaĵoj k politikaj diferencoj devas la laboristoj por defendi siajn rajtojn k pligi siajn interesojn unuece agadi. Se ili tio ne faras estas salaĵo-k subvencionalaltigoj, kreskanta forigo al politikaj k civitanaĵ rajtoj, k fine milito k venko de la faŝismo certaj. Tio ne signifas ke oni faru la malĝustan k praktike nepoban politikon kiel ĝi prop onigis de la komunistaj partio per la "unueca fronto nur de malsupre". Same la L.P.U. malaprobos la propravolajn aranĝojn inter la oficialaj burokratarioj kiuj estas aldevigataj al la amasoj, k la t,n, "ne-atak-kontraĵojn" kiuj fakte signifas kapitalistojn antaŭ la reformista tendencoj ĉar ili malheligas la principajn diferencojn inter la reformistoj k la revolucia partio. La L.P.U. estas por honesta, zorge firmigita unueca fronto por specialaj k direktaj celoj de la laboristoj. Tiaj unuecaj frontoj je kiuj la partoprenantaj organizoj rezervas sian tutan organizaĵon k politikan liberon instruas al la laboristoj la neceson k la valoron de la unueca fronto, montros la malforton k la perfidon de la reaciaj k reformistaj gvidantoj k donas al la revolucia partio la okazon montridm la akcino la ĝuston de siaj principoj k de sia taktiko. Tial la unueca frontoj estas nepra preparado por ĉi revolucia unueca kiu en la revolucia situacio ebligas al la laboristoj preni la politikan potencon.

EPILOGO.

Tio estas la programo de la L.P. en Usono, unu el tiuj partioj kiuj batalas por la Kvara Internacio. Nun la stalinistoj malkaŝe preparas la likvidigon de la Komintern k de ties suborganizoj - ni ne malkonfidentas ke ili likvidas organizojn kiel ekz. I.P.F., la ruĝajn sindikatojn ktp, sed la formo de la likvidigo nepe est s malaprobinda - k jam komencas propagandi la unuecan partion laboristan - kp Francio, Kanadio, Britio ktp - t.e. ili malkaŝe perfidas la laboristan movadon. Sed aliflanke kreskas ĉie en la mondo la movado por la Kvara Internacio. Ĉi tiu programo estas pruvo por tio!

REDAKCIAJ KOMUNTIKOJ.

Ĉi tiu kajero estas la dua eldono (decembro) de la tria kajero de LA PERMANENTA REVOLUCIO: UNua eldono aperis en septembro. De la unuaj eldonaĵoj estas kelkaj ekzempleroj ankoraŭ haveblaj. Ni petas ĉiujn kamaradojn sendi monon - membrokizojn aŭ abonmonon - por ke ni povu daŭrigi la serion! Laŭeble aperos post kelkaj semajnoj kritiko pri la sepa mondkongreso de Komintern, se ni ne sufiĉe frue ricevas la manuskripton aperos anstataŭe la premlitaj tezoj de la I.K.L. (La Kvara Internacio k la Milito), la plej bona marksisma pritrakto pri la milita problemo kiel kvara kajero de nia organo.

La jenaj gazetoj havis necenzon aŭ mension pri la perm. rev. ARGENTINA ESPERANTISTO (Misiones 369, Buenos Aires), LA SEMANTO (kial ne plu sendata al ni? K' dino Mad Mevo, 34 rue des Pitons, Genève) LA SOCIALISTO (F. Obamare, Le Gabut, La Rochelle, Francio) LA LABORISTA ESPERANTISTO (Tre longa recenzo. L. Rosenbloom, 79 Bent. Str., Cheetham, Manchester 8, Britio)

En la jenaj gazetoj aperis artikoloj pri la IV'a internacio *ad sion*. SUR POSTENO, *trajo, artik.* pri svisia lab. esp. kongreso, (Amsterdam 2, Post-  
nus 25) LA SEMANTO kun art. de Trocki, SEMNACTULO kun organizaĵ komunikoj de Bolentrasat, LA lab. ESP. k NIA BULTENO kun org. kom. de Bolentrasat, SUDA LAB. ESP. aperigis antaŭ kelkaj monatoj longan proteston reaktician kontraŭ nia propagando.

Estas sendataj al ni plue antaŭ kelkaj monatoj, sed pro teknikaj kaŭzoj nur nun publikigataj BULGARA ESPERANTISTO (Adresoj?), LA SUDA STELO (Slavonski Brod, poŝtako 44). AŭSTRIA ESPERANTISTO petis pri publikigo de komunikoj pri la 28-a burĝa esp. kongreso, kion ni kompreneble ne faras, adreso Wien 1, Neue Burg. Plue lasttame HEREZULO, 14, av. de Corbèra, Paris 12-e, *Piue artikoloj de NAVE*, adr. Eperanto, kelkaj burĝaj gazetoj ŝajne ne opinias necese recenzi nin. De k-do lanti ni ricevis Broŝuron kiu ni ricevatis en la unua eldono, ĉi tie ni bedaŭre ne plu havas spacon. Vd. la postan kajeron!